

[Thorndahl]

færdig. Vi har da haft lejlighed til at følge de meget spændende overvejelser om ministrenes indbyrdes rangfølge, og vi har fået detaljerede beskrivelser af de kulinariske afbrydelser, der har været – det være sig benløse fugle, karbonader og ikke at forglemme napoleonskager. Vi, der har stået udenfor, har skam fået et vist indblik i, hvad der er foregået på Marienborg – naturligvis bortset fra det politiske. I den henseende kan vi ikke sammenlignes med »manden på risten«.

Forhandlingerne i dag må derfor dreje sig om i størst mulig udstrækning over for offentligheden at få fastslået, hvad der egentlig står mellem linjerne i statsministerens redegørelse af 31. august. Jeg skal for mit vedkommende bede om afklaring på to punkter.

Det første punkt vedrører finansministeren. I finansministerens tale den 15. august ved fremsættelsen af finanslovforlaget for 1979 hedder det bl. a. i talens punkt 10:

»Da der som nævnt ikke er udsigt til en forbedring af arbejdsløshedssituationen, og da der må påregnes en forværring af betalingsbalancen i 1979 i forhold til 1978, såfremt der ikke gribes ind, anser regeringen det for absolut nødvendigt, at der gennemføres en justering af den økonomiske politik.«

Jeg går ud fra, at det bl. a. er på dette grundlag, regeringen har besluttet sig for en finanspolitisk stramning af størrelsesordenen 6 mia kr.

I budgetdepartementets oversigt af 15. august over finanslovforlaget for 1979 er der på side 6 anført:

»Afregningen af kildeskat til kommunerne er baseret på samme indkomstgrundlag som statens andel af kildeskatten samt på en forudsætning om uændret gennemsnitlig udskrivningsprocent på 22,9 i forhold til 1978.«

Det er i øvrigt en lidt uprofessionel antagelse. I 1978 har vi som bekendt haft kommunalvalg, og i sådanne år er den kommunale skatteudskrivning erfaringsmæssigt vigende eller i hvert fald stagnerende; den stiger i almindelighed 1–2 pct. året efter, at der har været afholdt kommunalvalg, og det vil også ske i 1979. Formanden for Kommunernes Landsforening har da også udtalt, at den kommunale udskrivningsprocent i gennemsnit for 1979 vil stige med 2 pct., således at den gennemsnitlige kommunale udskrivningsprocent for 1979 vil blive på ca. 25.

Herved sker der jo automatisk en finanspolitisk stramning i forhold til finanslovforslaget forudsætning, en stramning, der pudsig nok er på 3,2 mia kr. brutto eller lige nøjagtig det beløb, som man brutto forudsætter at man provenumæssigt får hjem på den foreslåede momsforhøjelse fra 18 til 20 pct.

Regeringen får derfor i forhold til sine egne forudsætninger foræret en finanspolitisk stramning på 3,2 mia kr., en stramning, der svarer til momsforhøjelsen og i princippet må siges at overflødiggøre denne. På denne baggrund vil jeg spørge finansministeren, om dette forhold ikke medfører – i henhold til de indgåede aftaler mellem de to partier om en finanspolitisk stramning på 6 mia kr. på baggrund af forudsætningerne i finanslovforslaget – at den stramning, det er nødvendigt at gennemføre her fra Christiansborg, kan begrænses til ca. 3 mia kr. Herved vil slutfacit, som forudsat i forhandlingerne mellem de to partier, blive en stramning på 6 mia kr. i forhold til finanslovforslagets forudsætninger.

Dernæst skal jeg rette nogle spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter vedrørende den bebudede beskatning af værdistigninger på al jord og fast ejendom. Statsministeren siger herom i sin erklæring:

»Der må sikres en afdæmpet udvikling i alle indkomster. Regeringen vil derfor optage forhandlinger med arbejdsmarkedets parter om den mest hensigtsmæssige måde at udforme denne politik på, således at det tilstræbes, at en forringelse af de disponible realindkomster undgås.«

I sammenhæng med tilvejebringelsen af en sådan indkomstpolitik vil der blive fremsat forslag til beskatning af værdistigninger på al jord og fast ejendom. Samtidig ophæves den nuværende kapitalvindingsskat på jord og fast ejendom.«

Mit første spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter drejer sig om, hvordan denne afgift skal erlægges. Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi dette problem er uklart oplyst. Ganske vist siger den socialdemokratiske ordfører her i dag, at den afgift er udformet således, at der tages hensyn til folk, der flytter fra én ejerbolig til en anden. Men udenrigsministeren udtalte den 31. juli følgende til venstrepressens bureau:

»Selvfølgelig afviser vi blankt enhver tale om offentlig prioritet i jord og fast ejendom.«